

Til denne Behandling vare følgende Endringsforslag stillede:

Af Udvalget:

ad § 1.

1) Det Punktum, hvormed Paragraphen slutes, forandres til Comma, og der tilføies: „forfaavidt den ikke deelsviis allerede maatte være gjældende eller blive indført fra et tidligere Tidspunkt.“

ad § 8.

2) Istedetfor det første Punktum i Paragraphens næstsidste Stykke sættes Følgende:

„Underpantsrettigheder, der ikke ere protocollerede ved den rette Jurisdiction, beholde vel deres Gyldighed indtil den 1ste April 1867, men efter dette Tidspunkt beroer deres Retsvirkning i Forhold til Trediemand paa, at den kongerigste Lovgivning angaaende Thinglæsning (Protocollation) iagttages.“

I samme Stykkes 2det Punktum, 3die Linie: Ordet „saadan“ udgaaer, og „Protocollation“ rettes til „Protocollationen“.

3) I samme Stykkes 10de Linie franeben, rettes „ublagt“ til „ubfagt“.

4) I samme Paragraphs sidste Stykke udgaaer „, som“, og istedetfor indsættes: „beholde, forfaavidt de“, hvorhos Ordet „beholde“ samstedes Linie 4. og 5 udgaaer.

ad § 15.

5) Paragraphen udgaaer og erstattes af en ny Paragraph, saalydende:

„Angaaende Skylsfætningen af Fordeleddommene og den derpaa beroende Skattelovgivning forbeholdes nærmere Bestemmelse. Yvrigt træder Kongerigets Skattelovgivning i Kraft fra 1ste April 1867, forfaavidt der ikke ved særlige Love maatte blive gjort Forandringer deri.“

Samtlige de stillede Endringsforslag tillige med Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sættes under C et under Forhandling.

Ordføreren (A. Sørensen): Til Motivering af de Endringsforslag, Udvalget har troet sig forpligtet til at stille ved indværende Sags 3die Behandling, skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Ord; men jeg skylder først at gjøre den Bemærkning, at Udvalget paa Grund af Tidens Knaphed ikke har med Hensyn til disse Endringsforslag været istand til at pleie saa fuldstændige Forhandlinger med Regjeringen, at det tør udtale for Thinget en bestemt Overbeviisning om, at den slutter sig til dem. Ikke bestominbrø nærer Udvalget det Haab, at Endringsforslagene ville findes at være af den Bestaffenhed, at de baade af det høitærede Thing og af den ærede Minister vilde findes stikede til Vedtagelse. Hvad Endringsforslaget til § 1 angaaer, har Udvalget troet, at den Regel, der gives i Paragraphen, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, i og for sig lider af en Incorrecetheit. Den udtaler nemlig, at den for det øvrige Kongerige gjældende Ret fra 1ste April 1867 skal bringes til Anvendelse i de indlemmede Districter, men dermed er det selvfølgelig givet, at Taler alene er om den Deel af Kongerigets Ret, der er særlig Ret, i Modfætning til de indlemmede Deles hidtil gjældende særlige Ret, saaledes at der altsaa ikke-er Tale om den Ret, med Hensyn til hvilken det ifølge selve Lovens Udspring er givet, at den allerede i dette Dieblif er fælleles. Dog selv med den Indstrækning, som Reglen i § 1, rigtigt forstaaet, maa indeholde, turde de brugte Udtryk være mindre nøiagtige, naar det hedder, at den for det øvrige Kongerige gjældende Ret bringes til Anvendelse i de indlemmede Districter fra den 1ste April 1867, thi disse Ord synes at indeholde, at der ikke kan være Tale om, at nogen Deel af den gjældende særlige Ret enten er bragt i Anvendelse eller kan bringes i Anvendelse forinden den 1ste April 1867, og dog er ingen af disse to Antagelser ganske rigtig. Der er nemlig Dele af den for Kongeriget gjældende særlige Ret, som allerede i lang Tid have været gjældende i Slesvig, og der er andre Dele af den — derom ere vi vidende, da vi behandle Lovene i saa Henseende —, som ville komme til Anvendelse der fra et tidligere Tidspunkt end 1ste April 1867. Som Exempel herpaa skal jeg henlede Opmærksomheden